

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2025 m. liepos 30 d. Nr. 21RE-
(AG-516/02-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Ingos Morkvėnienės ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. X. skundą dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas X. X. (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo panaikinti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos (toliau – Tarnyba) 2025 m. gegužės 13 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl antrinės teisinės pagalbos nutraukimo“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Tarnybą teikti pareiškėjui antrinę teisinę pagalbą.

Paaaiškino, kad su ginčijamu Sprendimu nesutinka, nes Tarnyba priėmė sprendimą vadovaujantis aiškiai nepagrįstu antstolio Y. Y. (toliau – Antstolis) 2025 m. balandžio 16 d. paaiškinimu, kuriame buvo nurodyta, kad pareiškėjas pavėlavo kreiptis į Antstolį, t. y. pirmą kartą turėjo kreiptis iki 2024 m. rugsėjo 28 d., o antru atveju iki 2025 m. vasario 27 d. Pareiškėjas pažymėjo, kad į Antstolį pirmuoju atveju kreipėsi 2024 m. rugsėjo 18 d. (tai patvirtina prašymo išsiuntimo pašto kvitas), o antruoju atveju kreipėsi 2025 m. vasario 28 d. tik dėl to, kad neturėjo galiojančio asmens dokumento. Pasinaudoti teise pateikti antstoliui dokumentus, patvirtinančius, kad į šias lėšas negali būti nukreiptas išieškojimas pareiškėjas neturėjo galimybės ne dėl jo kaltės. Pareiškėjo nuomone, Antstolis, nuskaitydamas pareiškėjo šalpos senatvės pensiją ir palikdamas jį ligotą, be jokio pragyvenimo šaltinio, elgėsi neteisėtai (b. l. 1).

Atsakovė Tarnyba atsiliepimu į pareiškėjo skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Tarnyba remiasi Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo (toliau – Įstatymas) 23 straipsnio 1 dalies 8 punktu, 23 straipsnio 3 dalimi, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2010 m. gruodžio 2 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-756-1390/2010, 2011 m. liepos 29 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-575-3096/2011, 2017 m. spalio 16 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-4273-624/2017 ir pažymi, kad Tarnyba, susipažinusi su advokatės Linos Zamulskienės (toliau – Advokatė) išvada bei pakartotinai išnagrinėjusi pareiškėjo pateiktą prašymą bei prie jo pridėtus dokumentus, nustatė, kad Antstolis 2024 m. rugsėjo 13 d. ir 2025 m. vasario 12 d. atliko 299,28 Eur dydžio išskaitas iš pareiškėjo sąskaitos. Pareiškėjas, nesutikdamas su Antstolio atliktomis išskaitomis iš šalpos senatvės pensijos ir vienišo asmens išmokų, siekė kreiptis į teismą dėl Antstolio veiksmų apskundimo. Vadovaujantis Antstolio 2025 m. balandžio 16 d. pranešimu, Antstolis atsisakė grąžinti išskaitas pareiškėjui, kadangi

pareiškėjas per 14 dienų nepateikė patvirtinančių dokumentų apie išskaitų negalimumo iš pareiškėjo gautų pajamų. Pažymėtina, kad išskaitos buvo atliktos 2024 m. rugsėjo 13 d. ir 2025 m. vasario 12 d., todėl pareiškėjas pirmu atveju į Antstolį turėjo kreiptis iki 2024 m. rugsėjo 28 d., antru atveju iki 2025 m. vasario 27 d. Pareiškėjas į Antstolį dėl nuskaičiuotų lėšų gražinimo antru atveju kreipėsi 2025 m. vasario 28 d., t. y. praėjus Sprendimų vykdymų instrukcijoje numatytam 14 dienų terminui, per kurį turi būti pateikti įrodymai, kad nurašytos lėšos, į kurias negali būti nukreiptas išieškojimas, arba lėšos, iš kurių turi būti daromos išskaitos Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) nustatyta tvarka, be to nepateikė dokumentų, įrodančių, kad iš šių lėšų išieškoti negalima. Dokumentai, įrodantys kad Valstybinio socialinio fondo valdybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Fondo valdyba) mokamos šalpos senatvės pensija ir vienišo asmens išmoka – Fondo valdybos Klaipėdos skyriaus pažymos antstoliui buvo pateiktos tik kartu su Advokatės 2025 m. balandžio 15 d. pasikreipimu į antstolį. Tarnyba remiasi Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. kovo 17 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-28-378/2021 ir pažymi, kad Tarnybos duomenimis, pareiškėjas 2020 m. buvo kreipėsi į teismą dėl Antstolio veiksmų apskundimo, kadangi Antstolis nuskaitė išskaitas iš šalpos senatvės pensijos, vadinasi, pareiškėjas žinojo visus teisinius reglamentavimus dėl dokumentų pateikimo terminų Antstoliui pateikti dėl išieškojimo negalimumo iš šalpos senatvės pensijos, vienišo asmens išmokų.

Tarnyba 2025 m. gegužės 20 d. gavusi iš pareiškėjo dokumentus, patvirtinančius, kad pareiškėjas 2024 m. rugsėjo 18 d. išsiuntė Antstoliui prašymą dėl neteisėtai nuskaitytų lėšų gražinimo, pakartotinai išnaginėjusi pareiškėjo prašymą, prie jo pridėtus pagrindžiančius dokumentus, nustatė, kad Antstolis 2024 m. rugsėjo 13 d. atliko 41,13 Eur išskaitą iš pareiškėjo sąskaitos. Tarnyba pažymi, kad advokatams, teikiantiems antrinę teisinę pagalbą, mokamo užmokesčio dydžius ir mokėjimo tvarką nustato Už antrinės teisinės pagalbos teikimą, koordinavimą ir mediaciją mokamo užmokesčio dydžiai ir mokėjimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. balandžio 13 d. nutarimu Nr. 364 (toliau – Taisyklės). Pareiškėjo reikalavimas suteikti antrinę teisinę pagalbą civilinėje byloje dėl Antstolio veiksmų apskundimo dėl neteisėtai išskaitytų išskaitų, atitinka Taisyklių 24.3.1.2. papunktyje numatytą 10 valandų laiką (10 UBD * 25 Eur = 250 Eur). Antrinės teisinės pagalbos išlaidos viršytų pareiškėjo turtinių interesų dydį, kuris yra 41,13 Eur, todėl antrinę teisinę pagalbą, vadovaujantis Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 6 punktu, t. y. pasikeitus aplinkybėms, nustatoma, kad antrinės teisinės pagalbos galimos išlaidos viršytų pareiškėjo turtinių reikalavimų (turtinių interesų) dydį, pareiškėjui vis tiek turėtų būti nutraukta (apie tai pareiškėjas buvo informuotas Tarnybos 2025 m. gegužės 27 d. raštu). Taigi, tolesnis pareiškėjo atstovavimas dėl Antstolio veiksmų apskundimo dėl neteisėtai atliktų išskaitų laikytinas neperspektyviu, todėl antrinės teisinės pagalbos teikimas buvo nutrauktas. Tarnyba, įvertinusi visas aplinkybes bei galiojančią teisinį reglamentavimą, teisėtai ir pagrįstai nutraukė pareiškėjui skirtos antrinės teisinės pagalbos teikimą, todėl nėra pagrindo naikinti Tarnybos ginčijamą sprendimą (b. l. 58-60).

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Tarnybos Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. kovo 31 d. prašymu Nr. (*duomenys neskelbtini*) kreipėsi į Tarnybą prašydamas suteikti antrinę teisinę pagalbą dėl Antstolio veiksmų apskundimo ir susijusių klausimų. Pareiškėjas šiame prašyme nurodė, kad Antstolis atliko nuskaitymą iš sumos, iš kurios išskaitos negalimos (b. l. 61).

Tarnyba 2025 m. balandžio 7 d. sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo“ nusprendė teikti pareiškėjui antrinę teisinę pagalbą civilinėje byloje dėl Antstolio veiksmų apskundimo dėl neteisėtai išskaitytų išskaitų, paskirti Advokatę (b. l. 70-71).

Advokatė 2025 m. balandžio 15 d. raštu kreipėsi į Antstolį prašydama gražinti pareiškėjui iš banko sąskaitos nuskaičiuotas pinigines lėšas – 41.13 Eur (nuskaičiuota 2024 m. rugsėjo 13 d.) ir 219,92 Eur (nuskaičiuota 2025 m. vasario 12 d.). Atsisakant gražinti pinigines lėšas, kurios skolininkui buvo išmokėtos pagal Šalpos pensijų bei Vienišo asmens išmokų įstatymus, Advokatė prašė nurodyti atsisakymo priežastis (b. l. 74).

Antstolis 2025 m. balandžio 16 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl informacijos pateikimo“ nurodė, jog banko sąskaitoje Nr. L*(duomenys neskelbtini)* nuo 2025 m. sausio 2 d. yra galiojanti 590 Eur nenurašoma suma, kurią nustatė VĮ „Registru centras“. Šios sumos pakanka disponuoti gaunamomis pajamomis - šalpos pensija 248 Eur bei 42.29 Eur vienišo asmens išmoka. Antstolis papildomai informavo, kad 2024 m. rugsėjo 13 d. nurašyta 79,36 Eur ir 2025 m. vasario 12 d. 219,92 Eur sumos gražintas nebus, vadovaujantis antstolių Sprendimų Vykdyimo Instrukcijos 100 punktu (b. l. 75).

Advokatė 2025 m. gegužės 2 d. raštu Tarnybai nurodė, jog antrinė teisinė pagalba pareiškėjui civilinėje byloje dėl Antstolio veiksmų apskundimo dėl neteisėtai išskaitytų išskaitų, turėtų būti nutraukta, nes susipažinus su pareiškėjo pateiktais dokumentais, matyti, kad Antstolis išskaitas iš jo banko sąskaitos atliko 2024 m. rugsėjo 13 d. ir 2025 m. vasario 12 d., o 2025 m. vasario 28 d. raštu pareiškėjas kreipėsi į Antstolį dėl nuskaičiuotų lėšų gražinimo ir prie prašymo pridėjo banko sąskaitos išrašą, kad Fondo valdyba į šią sąskaitą jam perveda išmokas. Atsakymo į 2025 m. vasario 28 d. raštą pareiškėjas teigia negavęs. Pareiškėjui buvo paaiškinta, kad Antstoliui reikia pateikti pažymą iš Fondo valdybos, kokio tipo lėšos į jo banko sąskaitos išrašą pervedamos, nes iš banko sąskaitos išrašo Antstolis negali žinoti, kad tai yra šalpos senatvės pensija ir vienišo asmens išmoka. Pareiškėjas pasiėmė pažymą. 2025 m. balandžio 15 d. raštu buvo kreiptasi su prašymu gražinti iš pareiškėjo banko sąskaitos nuskaičiuotas pinigines lėšas. Antstolis 2025 m. balandžio 16 d. atsakė, kad 2024 m. rugsėjo 13 d. nurašyta 79,36 Eur ir 2025 m. vasario 12 d. 219,92 Eur sumos gražintos nebus, vadovaujantis antstolių Sprendimų Vykdyimo Instrukcijos 100 punktu. Pareiškėjas su prašymu gražinti nuskaičiuotas lėšas į Antstolį kreipėsi 2025 m. vasario 28 d., t. y. praėjus Sprendimų vykdymų instrukcijoje numatytam 14 dienų terminui, per kurį turi būti pateikti įrodymai kad nurašytos lėšos, į kurias negali būti nukreiptas išieškojimas, arba lėšos, iš kurių turi būti daromos išskaitos CPK nustatyta tvarka, be to nepateikė dokumentų, įrodančių, kad iš šių lėšų išieškoti negalima. Dokumentai, įrodantys kad Fondo valdybos pervedamos lėšos yra šalpos senatvės pensija ir vienišo asmens išmoka – Fondo valdybos Klaipėdos skyriaus pažymos Antstoliui buvo pateiktos tik kartu su Advokatės 2025 m. balandžio 15 d. raštu. Atsižvelgus į tai, kad pareiškėjas laiku nesikreipė į Antstolį ir nepateikė įrodymų, kad iš šių lėšų išskaitos negalimos, o lėšos jau pervestos išieškotojams, Antstolis pagrįstai atsisako gražinti nuskaičiuotas pinigines lėšas ir skusti Antstolio patvarkymo teismui nėra pagrindo. Pažymėtina, kad pareiškėjas minėjo, kad su analogiška situacija jau buvo susidūręs ir anksčiau, jam buvo skirta antrinė teisinė pagalba, jis kreipėsi į teismą skųsdamas Antstolio veiksmus, tačiau teismas jo skundo netenkino. Įvertinus teismų praktiką civilinėse bylose dėl antstolio veiksmų apskundimo analogiškose situacijose, matyti, kad teismai skolininkų skundų netenkina, jei buvo nesilaikoma Sprendimų vykdymų instrukcijoje numatytų įrodančių dokumentų antstoliui pateikimo tvarkos ir terminų. Atsižvelgus į išdėstytą, tolesnis teisinės pagalbos teikimas pareiškėjui yra neperspektyvus, toliau skusti Antstolio veiksmus nėra teisinio pagrindo, nes Antstolis vykdymo procesą reglamentuojančių teisės aktų nepažeidė (b. l. 72-73).

Tarnyba 2025 m. gegužės 13 d. sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl antrinės teisinės pagalbos nutraukimo“, įvertinusi Advokatės 2025 m. gegužės 5 d. išvadoje nurodytas aplinkybes, vadovaudamasi Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 8 punktu, 23 straipsnio 3 dalimi nusprendė nutraukti pareiškėjui 2025 m. balandžio 7 d. sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* skirtos antrinės teisinės pagalbos teikimą (b. l. 76-78).

Pareiškėjas su minėtu sprendimu nesutinka ir jį ginčija.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Įstatymas.

Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą asmenims, kad šie galėtų tinkamai ginti pažeistas ar ginčijamas savo teises ir įstatymų saugomus interesus, reglamentuoja Įstatymas (1 straipsnio 1 dalis), kurio 11–12 straipsniuose konkretizuota, kokie asmenys ir kokiomis sąlygomis gali gauti antrinę teisinę pagalbą.

Įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad Tarnyba organizuoja antrinės teisinės pagalbos teikimą (2 punktas); priima sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (3 punktas); sudaro su

advokatais, kurie teikia antrinę teisinę pagalbą, sutartis dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo ir kontroliuoja šių sutarčių vykdymą (4 punktas).

Pagal Įstatymo 18 straipsnio 1 dalį, norintis gauti antrinę teisinę pagalbą asmuo pateikia tarnybai prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą, jo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir šio įstatymo 17 straipsnio 5 dalyje nurodytą sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris neįtrauktas į šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje nurodytus sąrašus. Sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priima tarnyba ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir šio įstatymo 11 straipsnio 9 dalyje nurodytos advokato išvados arba šio straipsnio 14 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai, atsižvelgiant į pareiškėjo interesus, sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti priimtas skubiai. Šiuo atveju sprendimas priimamas nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki proceso veiksmų atlikimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo tarnyba nedelsdama raštu praneša pareiškėjui ir advokatui (2 dalis).

Įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje yra nustatyti pagrindai nutraukti antrinės teisinės pagalbos teikimą. Vienas jų – jeigu atstovavimas byloje yra neperspektyvus (Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 8 punktas).

Vadovaujantis Įstatymo 23 straipsniu, antrinę teisinę pagalbą teikiantis advokatas privalo nedelsdamas pranešti tarnybai arba ikiteisminio tyrimo pareigūnui, prokurorui ar teismui (kai gynėjo dalyvavimas būtinas pagal Baudžiamojo proceso kodekso 51 straipsnį) apie paaiškėjusias šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 5, 8, 9 ir 12 punktuose nurodytas aplinkybes, kurios yra pagrindas spręsti dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo nutraukimo (2 dalis).

LVAT praktikoje pažymima, kad teisė gauti antrinę teisinę pagalbą nėra absoliuti, prigimtinė ir neribojama; ją suteikia pati valstybė, savo iniciatyva ir savo nuožiūra, ir tik tokia apimtimi, kokia ji yra pajėgi šią teisę garantuoti; antrinės teisinės pagalbos instituto paskirtis – suteikti kokybišką, efektyvią ir ekonomiškai pagrįstą teisinę pagalbą, ginant teisėtus interesus tų asmenų, kuriems tokia pagalba būtiniausia. Tokia išvada darytina, vadovaujantis Įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintais valstybės garantuojamos teisinės pagalbos principais, inter alia valstybės garantuojamos teisinės pagalbos ekonomiskumo ir draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba ir materialiomis bei procesinėmis teisėmis (2 ir 4 punktai) (pvz., žr. LVAT 2013 m. rugpjūčio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-575-2177/2013).

LVAT, nagrinėdamas šios kategorijos administracines bylas, taip pat yra akcentavęs, kad Tarnyba jai suteiktos kompetencijos ribose pagal Įstatymo 9 straipsnį administruodama antrinės teisinės pagalbos teikimą, sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (atsisakymo teikti, nutraukimo) turi priimti kiekvienu konkrečiu atveju ištyrusi ir įvertinusi tam konkrečiam atvejui reikšmingų aplinkybių visumą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. rugsėjo 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-1162/2010; 2011 m. vasario 11 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-1268/2010; 2022 m. kovo 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1477-556/2022). Atlikti tokį vertinimą yra ne tik Tarnybos teisė, bet ir įstatymu nustatyta pareiga, įgyvendinant Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus Įstatymo tikslus ir realizuojant teisinės pagalbos teikimo principus, kad būtų išvengta nepagrįstų teisminių ginčų, kurie kelia abejones dėl asmens prašyme nurodyto ginčo atstovavimo būtinumo bei teisių bei interesų pažeidimo realumo, kurių teismo sprendimu ginti nėra perspektyvu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-4371-552/2019; 2022 m. kovo 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1477-556/2022).

Atstovavimo byloje perspektyvumas negali būti tapatinamas su asmens pažeistos ar tariamos teisės absoliučiu apgynimu byloje, jis turi būti siejamas su prielaidų kreiptis į teismą pakankamumo kriterijumi (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. balandžio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-1681/2012, 2019 m. sausio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3094-502/2019; 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3624-662/2021).

Iš byloje pateiktos Advokatės išvados Tarnybai turinio ir jos priedų matyti, jog Antstolis išskaitas iš pareiškėjo banko sąskaitos atliko 2024 m. rugsėjo 13 d. ir 2025 m. vasario 12 d., o

pareiškėjas dėl nuskaičiuotų lėšų grąžinimo į Antstolį kreipėsi 2025 m. vasario 28 d. ir prie prašymo pridėjo banko sąskaitos išrašą, kad VSDFV į šią sąskaitą jam perveda išmokas. Advokatė paaiškino, kad antstoliui reikia pateikti pažymą iš VSDF, kokio tipo lėšos į jo banko sąskaitą pervedamos, nes iš banko sąskaitos išrašo antstolis negali žinoti, kad tai yra šalpos senatvės pensija ir vienišo asmens išmoka. Pareiškėjui gavus nurodytas pažymas, Advokatės 2025 m. balandžio 15 d. raštu buvo kreiptasi į Antstolį su prašymu grąžinti iš pareiškėjo banko sąskaitos nuskaičiuotas pinigines lėšas. Atsižvelgusi į Antstolio atsakymą, jog nurašytos lėšos grąžintos nebus pareiškėjui laiku (per 14 dienų nuo lėšų nuskaitymo) nesikreipus į Antstolį ir nepateikus įrodymų, kad iš šių lėšų išskaitos negalimos, o lėšos jau pervestos išieškotojams, Advokatė padarė išvadą, jog Antstolis pagrįstai atsisako grąžinti nuskaičiuotas pinigines lėšas ir skusti Antstolio patvarkymo teismui nėra pagrindo.

Pareiškėjas skunde nurodė, kad į Antstolį pirmuoju atveju kreipėsi 2024 m. rugsėjo 18 d. (tai patvirtina prašymo išsiuntimo pašto kvitas), o antruoju atveju kreipėsi 2025 m. vasario 28 d. tik dėl to, kad neturėjo galiojančio asmens dokumento.

Iš byloje esančių rašytinių įrodymų matyti, jog pareiškėjas informaciją Tarnybai apie tai, jog jis į Antstolį dėl 2024 m. rugsėjo 13 d. atliktos išskaitos kreipėsi 2024 m. rugsėjo 18 d., pateikė tik 2025 m. gegužės 20 d., t. y. po skundžiamo Sprendimo priėmimo.

Bylos duomenimis nustatyta, jog Tarnyba Sprendimą nutraukti pareiškėjui skirtos antrinės teisinės pagalbos teikimą, priėmė atsižvelgusi į Advokatės pateiktą išvadą, kurioje pažymėta, jog atstovavimas byloje yra neperspektyvus. Vertinant ginčijamo Sprendimo turinį pažymėtina, jog Tarnyba, priimdama sprendimą, nepažeidė ginčo santykius reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, įvertino visas su pareiškėjo situacija susijusias faktines aplinkybes, atsižvelgė į Advokatės pateiktą paaiškinimą, įvertino visus Sprendimo priėmimo metu turėtus įrodymus, todėl teigti, jog Tarnybos Sprendimas yra neteisėtas, nepagrįstas ar neišsamus, Komisija neturi pagrindo. Taip pat nėra pagrindo tenkinti išvestinį skundo reikalavimą dėl Tarnybos įpareigojimo teikti pareiškėjui antrinę teisinę pagalbą, todėl pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Inga Morkvėnienė